

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jiří Procházka

Název práce: Off-White a tvář femininismu

Posudek vedoucí/ho práce 

Posudek oponenta/ky 

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tereza Stejskalová

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu B

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol D

Jazyková a stylistická úroveň práce C

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru B

Celkové hodnocení bakalářské práce B/C

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Jiřího Procházky se potýká s tvorbou umělce a módního návrháře Virgila Abloha, zejména vizuální podobou značky OFF White, kterou tento afroamerický tvůrce založil. Jde mu přitom o obraz mladé dívky jako figury, jež zosobňuje a zároveň podrývá (genderově podmíněnou) logiku současné konzumní/kapitalistické společnosti. Práce nemá jasné teze, takže je pro čtenáře trochu výzva si domyslet, co tím vším autor myslí. Zdá se však, že tu jde o to, ukázat, jak komerčně úspěšná vizuální tvorba tuto dvojjakou tvář mladé dívky naplňuje. Inspirací je přitom Jiřímu Podklady pro teorii Mladé dívky, kterou v roce 1999 vydala skupina teoretiků okolo francouzského filosofického časopisu *Tiqqun*. Postava Mladé dívky je zde popisována jako jeden z nejdůležitějších archetypů a zároveň marketingových mechanismů současné kultury. Je vyobrazením rozporu mezi tím, co chápeme jako ideální, autentické a mezi tím, jak je tahle vize štěstí ihned neutralizovaná, komodifikovaná, převedená v pro-

dukt, který si musíme podle reklamy koupit. Takovéto vysvětlení však v práci nena-
lezneme. Práce se inspiruje samým formátem teorie mladé dívky, výjevy z historie
populární kultury jsou tu kladeny vedle dlouhých citací z literárních a teoretických
děl. Místo definic a analýzy tu máme pokus o performativní gesto, kterým se má vi-
zuální tvorba Virgila Abloha jako obraz mladé dívky vyjevit. Vážím si Jiřího odvahy a
tvůrčího přístupu, ale nejsem si jistá, že se mu to podařilo, výsledek je trochu zmate-
ný.

Na začátku práce autor věnuje (až příliš) velký prostor vysvětlení, proč v názvu práce
figuruje feminismus. Jedná se tu především o narušování genderových stereotypů v
reklamních obrazech Virgila Abloha. Jiří popisuje hlavní pohnutku k sepsání práce:
konfrontace s poutačem na výstavu v Rudolfinu. Většina lidí ale na výstavu nepůjde,
jen si odnesou určitý obraz toho, co je umění. Analogie spočívá v tom, že stejně tak v
případě Abloha, si většina lidí nekoupí ten který kus oblečení, ale získá nějakou poli-
tickou či společensky orientovanou zprávu. V tom, pokud to dobře chápu, vnímá Jiří
potenciál reklamních obrazů, o který mu jde. Tady bychom mohli diskutovat o rozdílu
mezi poutačem na výstavu, která je nekomerční a nezisková a placená z veřejných
daní (a přináší zisk jen nepřímo autorovi obrazů, který je pak může a nemusí prodat) a
poutačem na kus oblečení, jehož cílem je v důsledku generovat zisk.

Práce pak pokračuje analýzou genderových stereotypů (macho maskulinit a ženských
"krásek" na jedné straně a "ošklivek" a feminních mužů na druhé) v primárně pat-
riarchálně laděné populární kultuře, který analyzuje pomocí teorie pohledu Laury
Mulvey a románu *Elementární částice* Michela Houellebecqa. To je velice zajímavé a
dalo by se to dále vztáhnout na reklamní produkci Virgila Abloha. Místo toho práce
pokračuje krátkou rekapitulací úspěchů Afroameričanů v populární kultuře jako sym-
bolu afroamerické emancipace. Následuje výčet akčních filmů, který končí filmem
Zjizvená tvář zpochybňujícím genderové stereotypy. Tato kapitola pak končí v popu-
lární hudbě čím dál oblíbenější zvukovou modifikací "autotune", která narušuje hra-
nice mezi mládím a stářím, genderovými identitami, rasami, člověkem a strojem. V
této části práce tu máme velice nesourodou koláž různých teorií, příkladů a odboček,
u nichž cítíme, že spolu nějak souvisí, ale jak? Můžeme se pouze dohadovat, že se
jedná o podrývání politiky identit.

Dále práce pokračuje krátkou historií nástupu Virgila Abloha na scénu a v další kapi-
tole se pak dostáváme k analýze vizuální podoby OFF White. Dozvídáme se, že nám
tvorba Virgila Abloha nastavuje zrcadlo, je zároveň součástí konzumního aparátu a
zároveň nám odkrývá jeho (vizuální) mechanismy, včetně naší vlastní role konzumen-
ta v tom všem. Kapitola končí příkladem fotografie mladé ženy v saku a teniskách,
proti níž sedí její děti. To vnímá Jiří jako vrchol subverze OFF White, a jako neorto-
doxní a emancipující pohled na mateřství. Nejsem si jistá, nakolik je subverzivní a
emancipující. Úspěšných privilegovaných matek, které svých kariérních úspěchů do-
sahují za pomoci čtyř chův (často migrantek tmavé pleti), soukromých jeslí, školek
apod., je řada. Jsou však pevnou součástí systému a nikterak ho nepodrývají. Chtělo
by to více vysvětlit, v čem je tento obraz emancipující, třeba v duchu teorie *Mladé
dívky*. Pro Jiřího přístup je charakteristické, že práce nemá závěr, čtenář je vyzván,
aby postupně "odkrýval jednotlivé vrstvy informací."

Otázky: Můžeš vysvětlit, v jakém smyslu je dotyčná fotografie matky emancipující?
Můžeš (ideálně) na konkrétním příkladu reklamní kampaně OFF WHITE ukázat, co přináší teorie mladé dívky nebo Laury Mulvey k jejímu pochopení?
Kdybys mohl znovu napsat závěr, co bys do něj napsal? Co si z té práce odnášíš?
Jak sám vnímáš svůj pokus performativně uchopit teorii mladé dívky?

Datum:

Podpis: